

[Karen Højte Jensen]

Vi må i fællesskab på tværs af partierne og i alle dele af samfundet, blandt børn, unge og voksne, på arbejdspladserne, i familierne og i fritidslivet, her tænker jeg på oplysningsforbundene og vore foreninger, aktivt påtage os et ansvar for at forebygge fremmedhad og for at vejlede og formidle de faktiske oplysninger, som er til rådighed.

Senest har vi fået justitsministerens debatoplæg til en ny udlændingepolitik, hvori der er saglige og faktuelle oplysninger at hente. I 1989 og 1990 bevilgede Folketinget 10 mio. kr. til oplysningsindsats om flygtninges og indvandreres forhold, og i 1991 er der afsat 5 mio. kr. Sigtet med denne indsats er at skabe større forståelse, tolerance og åbenhed over for fremmede i Danmark. Bl.a. kan flygtninges, indvandreres og danskers kendskab til hinanden og forståelse for hinanden øges ved personlige kontakter på tværs af kulturelle forskelle. En sådan indsats bærer frugt og er et vigtigt led i integrationspolitikken.

Ansvar for integrationen ligger i vid udstrækning i kommunerne, hvor man har de bedste muligheder for at tilrettelægge den i lyset af de lokale problemer og behov. Der er allerede gjort meget, men der er behov for yderligere initiativer, en mere koordineret og samlet indsats, og regeringen kan gå i spidsen.

En vigtig forudsætning for, at integreringen lykkes bedre, er sandelig også, at udlændingene selv tager et ansvar for denne proces. Vi må kræve, at de selv er aktive. Integrationspolitikens overordnede mål er at sætte den enkelte indvander i stand til at klare sig selv i det danske samfund.

Det Konservative Folkeparti finder, at de udlændinge, som Danmark modtager, bør have tilfredsstillende levevilkår her i landet. En vigtig forudsætning herfor er, at udlændinge lærer tilstrækkeligt om fundamentale danske samfundsforhold, vor kultur og levevis og ikke mindst, at de tilegner sig det danske sprog. Netop det danske sprog er adgangsbilletten til arbejdsmarkedet, ligesom det er forudsætningen for kontakten mellem udlændinge og danskere, den kontakt, som er så vigtig for forståelsen og accepten af det, vi kan kalde hinandens særpræg. Vi ønsker, at kravene om at lære dansk skærpes, og vi mener, at i skolen må et godt kendskab til det danske sprog prioriteres højere end modersmålsundervisningen, li-

gesom det må være et krav, at børnene skal kunne dansk, når de begynder at gå i skole. Det kan klares ved, at forældrene benytter sig af dagpasningstilbudene i kommunerne.

Pligter og rettigheder skal gå hånd i hånd, sådan som det er for danskere, hvilket også betyder, at forældrene må sørge for, at børnene passer deres skolegang, og hvis forældrene mener noget med at have bosat sig i Danmark, må de selvfølgelig også sørge for, at deres børn, både piger og drenge, kan tage del i fritidsaktiviteter sammen med deres danske jævnaldrende.

En vellykket integration af børn og unge og voksne gør det nødvendigt, at udlændingene på nogle områder må opgive deres kulturtræk og leve efter de normer, der gælder i det danske samfund. Derimod vil udlændinge på andre områder kunne bevare deres egne traditioner, og dette må danskerne acceptere.

Et særligt problem, som først og fremmest arbejdsmarkedets parter må engagere sig aktivt i at løse, er det forhold, at der findes relativt mange arbejdsledige blandt udlændinge. Ikke fordi de ikke har de faglige og sproglige kvalifikationer, men tilsyneladende af andre grunde. Og det er farligt. Uden arbejde ingen naturlig kontakt med danskere; uden arbejde offentlig hjælp – og netop sammenkoblingen af sådanne to elementer kan være grobund for modstand imod udlændinge.

Må jeg slutte med at fremhæve, at der i mange kommuner, i skoler, uddannelsesinstitutioner, boligselskaber, på arbejdspladser, i private organisationer, indvandrerorganisationer og mange andre steder gøres en positiv indsats for at integrere udlændinge og for at modvirke fremmedhad og diskrimination.

Men jeg vil samtidig understrege, at alle kræfter må sættes ind for at hindre, at den bølge af fremmedhad og voldelige handlinger, der manifesterer sig i mange europæiske lande, ikke skal få rodfæste i Danmark.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Tilstedeværelsen af mere end 100.000 udlændinge fra tredjelændene her i Danmark er et voksende folkeligt problem, som det danske Folketing ikke kan lukke øjnene for. At antallet af disse udlændinge er fordoblet inden for 8 år, gør ikke det folkelige problem mindre, tværtimod. Og dog har Danmark så langtfra